

Dokumentarista Vít Klusák měl zpočátku velký problém svého hlavního hrdinu kontaktovat. Na snímku mu zkouší volat z vinohradské kavárny BOHO. *Svět podle Daliborka* režisér osobně uvede dnes ve 22.30 ve Velkém sále, další projekce se koná hned zítra, 3. července, v 11.30 v Kině Drahomíra.

3

2/7 2017
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Kaurismäki z Damašku

strana 3 / page 3

Sundance se valí do Varů

strana 4 / page 4

ENGLISH VERSION
INSIDE

DOKUMENTARISTA VÍT KLUSÁK PŘIVEZL DO SOUTĚŽE DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ *SVĚT PODLE DALIBORKA*

NÁCEK ROVNOSTÁŘ

Režisér VÍT KLUSÁK (37) natočil několik zásadních společenskokritických dokumentů: spolurežiroval například mystifikační *Český sen* o falešném hypermarketu, sociální grotesku *Vše pro dobro světa a Našovic* nebo polemický portrét Andreje Babiše *MATRIX AB* v televizním cyklu Český žurnál. V Karlových Varech dnes uvede světovou premiéru své letošní novinky *Svět podle Daliborka*. Dokument pojednává o sedmatřicetiletém prostějovském neonacistovi, který nesnáší pavouky, cikány, uprchlíky, práci a někdy i mámu, s níž bydlí v malém panelákovém bytě. Nikdy nevytáhl paty z Prostějova, nikdy neuhodil člověka, má smůlu na ženské a na Facebook postuje svérázná videa.

Kateřina Kadlecová

Jak jste Dalibora objevil?

Poprvé jsem ho zahlédl v roce 2014 v jednom videu, kde se oháněl vystřelovacím obuškem, který se mu pořád zasekával. Jmenovalo se to Daliborkův obušek a bylo to úplně trhlý. Myslel jsem na chvíli, že si z nácků dělám legraci. Když jsem se ale proklíkal trochu dál, rozprostřely se přede mnou stovky videí, celý Daliborkův život – jak naoko vraždí mámu, jak s kolegou v lakovně tančí valčík, jak se polévá kečupem v koupelně, jak se převléká za senilní babku, jak bloumá hřbitovem, jak se stylizuje do kandidáta na prezidenta, který slibuje trest smrti... Během pár hodin se mi rozkryl celý jeho prapodivný svět.

On s natáčením nesouhlasil jen tak...

Požádal jsem ho o schůzku a on mi řekl: „Nejezdím mimo Prostějov, musíte přijet vy.“ Já na to, že s tím nemám problém, a on na to odepsal: „Vy budete policajt, schůzku

ruším!“ A zablokoval si mě. Takže jsem z jednoho videa vykousl jeho fotografii a s ní jsme se ještě s kolegyní novinářkou Hankou Čápovou vydali do Prostějova. Tam nás barmani a hospodští posílali od čerta k ďáblu, a když už jsme skoro chtěli odjet, vykřikl jsem v nějaké zaplivané čtyřce: „Jeho otec se jmenoval Adolf a byl řeckořímský zápasník!“ – To jsem věděl z jednoho videa. A vztyčil se postarší nabušenec, asi sedmdesátiletý zabiják, a řekl: „S tím jsem zápasil!“ Trochu nás nasměroval, ale stejně jsme pokračovali přes několik dalších štací, až jsme s Hankou v osm večer konečně stáli před nízkým žlutým panelákem. Zazvonil jsem na zvonek se jménem Daliborovy mámy – a nic se nestalo. Po večeri jsme se vrátili, postavili se před panelák a já zařval: „Dalibore!!!“ A Dalibor vyšel na balkon: „Policajt, ten by tu takhle neřval.“ – A byla ruka v rukávě. Zatímco jsme večereli, on prý ve stresu mazal z počítače háknekrajce a portréty Hitlera, jak se mazl se svým vlčákem...

Díky čemu jste ho pro natáčení získal?

Vyšel před dům a hodinu tvrdošíjně odolával, že prý před kameru nikdy nevleze. Málem jsme se sebrali a vypadli. Ale pak mu říkám: „Vždyť vy jste přece amatérskéj filmař. A teď uvidíte opravdový natáčení, všechny ty objektivy, kamery, mikroporty, drony...“ Nepřišlo mi to jako lest, samotného mě to taky baví. Ptal se, co mě na něm tak zajímá. Říkám: „Radikální, extrémní světový názor ve spojení s tím, že máte umělecké ambice. Vaše videa mají snovou povahu, občas hororovou, stejně tak vaše skinheadství.“ A on na to: „A byla by za to nějaká koruna?“

Vy platíte lidem, které točíte?

Není to pravidlem, ale pro Dalibora to hrálo zásadní roli, je to chudý region s mizerně placenou prací. Čtrnáct dní nato jsem za ním dorazil do Prostějova a prokecali jsme celé odpoledne. Uprostřed hovoru pak přišel jeho kamarád s tím, že chce podepsat DVD *Českého snu*, a Dalibor nás tak pozoroval, a když jsem ten disk pode-

psal, povídá: „Teď by se měl podepsat on tobě...“ To mě zaujalo. Nácek rovnostář.

Jak těžké je v momentě, kdy z Daliborových úst uslyšíte větu typu, „pavoci se mně hnusí, oni jsou stejně odporný jak cigáni“, udržet nervy na uzdě? Nebo nepoprvrhovat svým „hrdinou“?

Odpovězení by mi zamlžovalo hledí. Dalibor cikány nesnáší a často se ohání tím, že přece není sám. Jak vzpomíná na koncertě Ortelu, Romové mu jako třináctiletému sebrali cigára a od té doby v sobě pěstuje tu zášť... Přijde mi důležité nakouknout do hlavy i neonacistovi. My z Daliborka nic nedolovali nějakou polemickou metodou, prostě jsme mu umožnili, aby se volně vyjádřil tak, jak mu jeho extrémně pravicový zobák narostl, a především jsme se snažili dopátrat toho, kde se to v něm bere.

Ačkoli otevřeně mluvíte o tom, že cílem vašeho dokumentu je demytizovat české náckovství, a i když jste se na Daliborka na výletě v Osvětimi pěkně rozkatil, prý je s výsledkem snímku spokojený.

On své postoje neustále mění. V první chvíli ho bavilo, že je na velkém plátně, ovšem teď zásadně mění a denacifikuje svůj život. Pokoj si nechal vymalovat nazeleno, sundal německé vlajky a z Facebooku smazal stovku svých nazi kamarádů. ■

KVIFF TALKS

NE, TOHLE NEBUDE JEN PŘÍZRAK!

Chcete si popovídat s **Caseym Affleckem**, čerstvě obtěžkaným Oscarem za herecký výkon v hlavní roli *Místa u moře*? Žádný problém – spolu s dalšími tvůrci dramatu *Přízrak dnes* v 16.30 dorazí na besedu ze série KVIFF Talks v **Kongresovém sále**. Doprovodí ho režisér **David Lowery** a producenti **Toby Halbrooks** a **James M. Johnston**.

Už o dvě hodiny dřív, ve 14.30, si zajděte do **thermálního Vodafone Lounge** na panel **Artisans in Focus**, kde ochutnáte různé filmové profese. Více o hostech **Monice Willi**, **Wojciechu Staroňovi**, **Annell Brodeur** a **Ondřeji Nekvasilovi** si přečtěte na straně 11.

Zítra pak na vás v rámci KVIFF Talks čeká prezentace monografie *Mezi-obrazy: Mediální praktiky kameramana Jaroslava Kučery*. O legendárním filmaři, který se proslavil spoluprací s Věrou Chytilovou, Vojtěchem Jasným či Karlem Kachyňou, promluví autorka knížky **Kateřina Svatoňová** a autor její grafické úpravy **Aleš Najbrt**. To vše tedy v pondělí od 15.30 v **Kinosálu A**.

Vstup na všechny KVIFF Talks je zdarma, nepotřebujete ani vstupenku, ani akreditaci. Mluví se na nich povětšinou anglicky (výjimkou je představení knížky o Jaroslavu Kučerovi). ■

NEUTEČE NÁM

ZUZANA STIVÍNOVÁ, HEREČKA

Do Varů jezdím vždycky hrozně ráda, a jsem ještě radši, když tu můžu něco představit. Tento rok je to televizní projekt *Marie Terezie*, k němuž máme v pondělí tiskovou konferenci. Jedná se o dva stominutové díly o životě Marie Terezie. Hraju její maminku, Alžbětu Kristýnu. Marii Terezii hraje Marie-Luise Stockinger, režíruje to Robert Dornhelm a je to koprodukce čtyř veřejnoprávních televizí. Musíme to stihnout dodělat do Vánoc, teď jsme dotočili. Do kina se podívám už dnes, moc mě láká nekonvenční film *Přízrak* s mým oblíbeným Caseyem Affleckem (2. 7., 14.00, Velký sál) – o tom snímku jsem zatím slyšela

jen samou chválu. Chci zajít i na nový dokument Víta Klusáka *Svět podle Daliborka* (2. 7., 22.30, Velký sál), o němž se mluvilo už dlouho před premiérou, tak jsem zvědavá, zda oprávněně. Jen je škoda, že se mi to kryje s korejským filmem *Den poté* (2. 7., 22.00, Kongresový sál). Korejskou kinematografií miluju, byla jsem tam i na festivalu. Tak jsem zvědavá, čím mě dostane tohle komorní konverzační drama, jemuž se tleskalo už v Cannes. A ráda bych diváky pozvala i na skvělou zahajovací komedii *Pěkně blbě* (7. 7., 19.00, Malý sál), která půjde i do běžné distribuce. ■

HLAVNÍ SOUTĚŽ

S FILMEM *CHIBULA* SE VRÁTÍME DO GRUZÍNSKÝCH DEVADESÁTÝCH LET

JAK SE PŘICHÁZÍ O MOC

FAKT NAVÍC

Režisérův předchozí snímek *Kukuřičný ostrov* zahájil ve Varech spanilou jízdu po světových festivalech, která vyvrcholila širší oscarovou nominací.

Hossein Mahjoob jako gruzínský prezident Zviad Gamsachurdia ve filmu *Chibula*

Tři roky po zisku Křišťálového glóbu za drama *Kukuřičný ostrov* se do karlovarské soutěže vrací gruzínský režisér **GEORGE OVASHVILI**. Jeho novinka *Chibula* pojednává o posledních dnech života prvního demokraticky zvoleného gruzínského prezidenta po pádu Sovětského svazu – a ještě víc o tom, jaké to je, mít moc a pak o ni přijít.

Zbyněk Vlasák

Píše se rok 1993 a my v dramatu *Chibula* provázíme na dlouhé cestě Zviada Gamsachurdia, historicky první demokratickou hlavu státu nezávislé Gruzie. Nesledujeme však žádné vítězné tažení, spíše politika na konci sil. Moc mu totiž

z rukou vyrvali vojenští pučisté a následná občanská válka je, zdá se, prohraná.

„Jedním z důvodů, proč jsem se pustil do tohoto filmu, byla prezidentova záhadná smrt,“ říká George Ovashvili. „Pořád se neví, jak se to stalo. Mohla to být sebevražda, mnoho lidí ale tvrdí, že

byl zavražděn. Náš první prezident, který dostal od svého národa ve volbách drtivou většinu hlasů, zemřel – a onen národ dodnes neví, co se tenkrát stalo. Potřebujeme znát odpověď, abychom se mohli posunout vpřed. Bez ní zůstáváme na místě – i po více než dvaceti letech.“

Honba za prchavým okamžikem

Chibula je název vesnice, kde Gamsachurdia zemřel. V Ovashviliho snímku pak do něj mívá spolu se svým doprovodem přes vsi a usedlosti nacházející se uprostřed majestátních gruzínských hor.

„Prošel jsem si stejnou cestou, jakou šel posledních padesát dní svého života. Začal jsem se nořit do jeho mysli, důvodů, motivací. Když mi došlo, jak zajímavý je to příběh, rozhodl jsem se udělat ho obecnější,“ říká Ovashvili. „Chtěl jsem zkoumat člověka, který měl moc a pak ji náhle ztratil. Zajímala mě ta proměna. Moc vám dá iluzi, že můžete všechno, dostanete se mimo realitu. A poté o to na jedinou přijdete.“

Místo politického thrilleru či standardního životopisného snímku tak v Ovashviliho rukou vznikl až archetypální příběh o vztahu člověka k moci. Po úspěšném *Kukuřičném ostrově*, který ve Varech triumfoval, tedy gruzínský režisér přichází s dalším umělecky ambiciózním filmem.

„Strávíte spoustu času čtením scénáře, hledáním lokací, herců, psaním technického scénáře, výrobou storyboardu. Tehdy se cítíte silný, připravený točit,“ říká Ovashvili o svých pocitech při natáčení *Chibuly*. „Ale jakmile se dostavíte na plac, objeví se pochyby. Sám sebe se ptáte: Co to dělám? U *Kukuřičného ostrova* to bylo stejné. Ale pak je tu ten moment, kdy se vám podaří něco zachytit – v záběru, v postavě. Najednou víte, že tohle přesně jste hledali. Je to opravdu jen prchavý okamžik, který když vás potká, víte, že je to dobré.“

CHIBULA

2. 7. 20.00 Velký sál
3. 7. 13.00 Pupp
5. 7. 11.30 Kino Drahomíra

V roce 2014 získal George Ovashvili ve Varech Křišťálový glóbus, loni byl členem poroty.

CELOVEČERNÍ DEBUT FRANCOUZSKÉHO REŽISÉRA NICOLASE SILHOLA KORPORACE SI NEBERE SERVÍTKY

KDYŽ MAKÁTE V KORPORACI

Do těch velkých budov je sice přes skleněné venkovní stěny vidět, ale vlastně moc netušíme, co se v nich odehrává. Nakouknout do světa nadnárodních firem teď můžeme ve francouzském etickém dramatu režiséra **NICOLASE SILHOLA** *Korporace*.

Zbyněk Vlasák

Emilie je ambiciózní manažerka ve velké nadnárodní společnosti. Na starost má „lidské zdroje“, tedy politiku podniku vůči vlastním zaměstnancům.

Svým šéfem Stéphanem, vizionářem, mimochodem, fyzicky ne nepodobným Stevu Jobsovi, je ovšem najata hlavně proto, aby firmu zbavila deseti procent zaměstnanců. Ideálně bez ztráty kytičky. Nemá je propustit, má je manipulací donutit, aby odešli sami. Jeden zaměstnanec to ovšem psychicky nevydrží a přímo na pracovišti spáchá sebevraždu.

Film *Korporace* je celovečerním debutem francouzského režiséra Nicolase Silhola. Ten se o kulturu velkých firem zajímá dlouhodobě, už ve svých krátkých snímcích podobné podniky popisoval jako prostředí, kde musí každý přijmout danou roli – a pokud možno se vzdát vlastní individuality.

Také Emilie se snaží v práci potlačit samu sebe: projevy svého těla maskuje neustálým používáním antiperspirantu, její pracovní oblečení vůbec neodpovídá jejímu naturelu a veškeré emoce, které cítí v souvislosti s úmrtím

„problematického“ zaměstnance, se snaží udusit hluboko v sobě.

Kdo nese odpovědnost?

„Od samého počátku mě na tom příběhu zajímal problém odpovědnosti,“ říká Nicolas Silhol. „Jakou odpovědnost na sebe bere

člověk, který přijme, že bude za někoho jiného dělat špinavou práci? Má Emilie aspoň částečnou odpovědnost za to, když někdo, koho chtěla vystrnadit z firmy, spáchá z toho důvodu sebevraždu? Jde o složité právní i etické problémy.“

Situace se brzy začne komplikovat. Probíhá vyšetřování, které čím dál víc ukazuje na Emilii. Ta se cítí ohrožena, a tak se rozhodne přidat se na druhou stranu. Zdá se, že nikoli proto, že by ji tížilo svědomí, spíše v tom nechce zůstat sama. Musí však kvůli tomu vystoupit ze své korporátní role. Jenže nepřijde s osvobozením i něco víc?

„Nechtěl jsem nikoho soudit. Drama toho filmu podle mě spočí-

vá v tom, že obrátit se proti firmě znamená pro Emilii do značné míry obrátit se proti sobě samotné. Jediný její relevantní důkaz proti korporaci je video, kde sama hraje ústřední roli,“ říká Silhol.

Korporace je inspirována sérií sebevražd zaměstnanců společnosti France Télécom a tím, jak neosobně k nim vedení firmy přistupovalo. Dnes bude mít ve Varech mezinárodní premiéru.

Režisér Nicolas Silhol s představitelkou hlavní role Emilie Céline Sallette. Do Varů přijedou i s Lambertem Wilsonem, který si zahrál Emiliina bossa.

FAKT NAVÍC

Zaujetí režiséra Nicolase Silhola pro korporátní problematiku má jednoduché vysvětlení: jeho otec učil na obchodní škole a je stejně jako hrdinka *Korporace* specialistou na lidské zdroje.

DIVÁCKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhněte známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám nebo vložte do hlasovacího boxu.

Hlasování bude probíhat a bude ukončeno po poslední večerní projekci. Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu.

HODNOCENÍ FILMU

1. VÝBORNÝ

2. DOBRÝ

3. PRŮMĚRNÝ

4. SLABÝ

KORPORACE

2. 7. 17.00 Velký sál
3. 7. 10.00 Pupp
5. 7. 9.00 Kino Drahomíra

OSOBNOSTI DNE

DVA HERCI ZE STŘEDNÍHO VÝCHODU PŘISTÁLI U FINSKÝCH BŘEHŮ. JEJICH OSUDY SPOJIL NEJSILNĚJŠÍ FINSKÝ REŽISÉR – AKI KAURISMÄKI.

PŘEČTI SI SCÉNÁŘ A ŘEKNI ANO

Simon Hussein Al-Bazoon (vlevo) a Sherwan Haji přijeli do Karlových Varů s černou uprchlickou komedií *Druhá strana naděje*.

V novince Akiho Kaurismäkiho *Druhá strana naděje* ztvárnil původem syrský herec **SHERWAN HAJI** uprchlíka Khaleda, který se ocitá v chladném Finsku, které domorodci spíše opouštějí. Khaledovým partákem při hledání ztracené sestry je uprchlík Mazdak v podání iráckého rodáka **SIMONA HUSSEINA AL-BAZOUNA**. Oba muži, pro které šlo o největší role jejich životů, přijeli film uvést do Karlových Varů.

Šimon Šafránek
Iva Roze Skochová

Jak jste se dostali do filmu Akiho Kaurismäkiho?

Sherwan: Táhne se to mým životem, je to metafyzická intervence. Když jsem v Damašku studoval herectví, ve druháku nám učitel na audiokazetě pustil Kaurismäkiho *Muže bez minulosti*. Což byla jedna z prvních finských věcí, které jsem znal, snad kromě Nokie a pár závodních jezdců z rallye. Když jsem pak absolvoval, potkal jsem před obchodem s alkoholem holku z Finska. Sáhli jsme po stejné lahvi, ona zamrkala a bylo to jasné. Na prvním rande jsme skončili u ní: „Pustím ti černobílý film *Juha* od jistého Akiho Kaurismäkiho!“ Dva roky jsme pak strávili v Damašku, ale kvůli islámu jsme spolu nemohli bydlet. A já nechtěl, aby přijímala víru, kterou sám nepraktikuji. Rozhodli jsme se odstěhovat do Finska. Bylo to před sedmi lety, rok před válkou. Bylo mi jasné, že budu muset začít od nuly.

Simon: Po válce v Kuvajtu byla v Iráku revoluce, kterou jsme ale prohráli, protože Saddám proti nám vyslal bombardéry. Utekli jsme do tábora v Saúdské Arábii, pak jsme dostali možnost odjet do Finska. Nikdo ani nevěděl, kde to je.

Sherwan: Já ve Finsku dělal všechno možné, pak jsem odjel studovat do Anglie. Žena mi řekla, abych si založil profil v castingové agentuře, že jeden nikdy neví. A po letech mě oslovili, že je poptávka po herci ze Středního východu, který umí arabsky, anglicky a má smysl pro humor. Myslel jsem, že to bude něco o emigraci, že budu hrát chlápka z fastfoodu. Dali mi ovšem scénář v arabštině přeložený Googlem. Říkal jsem si, jestli to není jenom nějaký inteligenční test. No a na další schůzce už byl tady Simon. Pogratovali nám, že jsme v novém filmu Akiho Kaurismäkiho!

Simon: A já jsem ho vůbec neznal!

Sherwan: Žije ve Finsku čtyřicet let, a nevíš, kdo je Aki?

Simon: Znal jsem tváře, ale jména jsem si nezapamatoval. Pak jsem sledoval jeho filmy

a četl jeho rozhovory. Když jsme se potkali, přišel mi jako čestný muž.

Jak vás režíroval?

Sherwan: S důvěrou. Moje disertační práce se týkala práce různých režisérů. Zkoumal jsem práci Kena Loache, Davida Cronenberga a právě i Akiho Kaurismäkiho. Když jsme se potkali, dal mi scénář a řekl: „Přečti si to a řekni ano.“ Tak to jsem řekl hned. Scénář byl u něj svatý, ale fungoval jako kostra a šaty. Tělo bylo na mně.

Bylo pro vás obtížné přejít z temperamentního Východu do Kaurismäkiho minimalistického světa?

Sherwan: Jsem rád, že jsem nemusel přehrávat a divoce gestikulovat. Jsme normální lidi, občas jsme taky ticho, a když se vztekáme, hned nemusíme rozmlátit stůl. Přitom tahle kliše jsou v naší televizi běžná. Ostatně sám jsem to taky bral tak, že čím víc žil na krku je vidět, tím lepším jsi hercem – tedy než jsem se dostal na hereckou školu. A pokud jde o přestup mezi vřelostí a minimalismem, беру to jako přestup ve fotbale. Pravidla známe, kluci mohou být odkudkoli. ■

DRUHÁ STRANA NADĚJE

2. 7. 11.30 Velký sál
4. 7. 10.00 Národní dům
6. 7. 19.00 Pupp

BOD VARU

ŠTĚSTÍ JE UNIVERZÁLNÍ,
UTRPENÍ INDIVIDUÁLNÍ

Těžko lze v současnosti najít aktuálnější, třešcutější, kontroverznější, závažnější téma, než je uprchlická krize. Není divu, že se k ní vyjadřují i filmoví tvůrci. V programu letošního festivalu najdeme řadu hraných i dokumentárních snímků, které toto téma reflektují. Samozřejmě každý po svém. V případě finské režisérské legendy Akiho Kaurismäkiho je to dle očekávání minimum velmi úsporných dialogů v kombinaci s řádnou porcí dlouhých záběrů, které jsou však po formální stránce vycizelované k dokonalosti.

Ve svém nejnovějším snímku *Druhá strana naděje* Kaurismäki opět dokazuje, že méně znamená více a že jeden statický záběr na skryté emoce ve tváři hlavního hrdiny vydá za tisíce slov. Téma uprchlictví se mu skrže konkrétní příběh mladého Syřana Khaleda, snažícího se uchytit v mrazivém Finsku, podařilo polidštit a naplnit srozumitelným poselstvím. Což může být pro pochopení komplexnosti „migrační krize“ mnohem užitečnější než každodenní záplava mediálního zpravodajství, které nám zkratkovitě servíruje další a další počty pro nás bezejmenných obětí na jejich cestě za bezpečnějším životem.

Na druhou stranu, úkolem médií je informovat své diváky a čtenáře o tom, co se právě děje a co hýbe světovou politikou. A nějak to dělat musí, že? Pokud vás zajímá, jak to dělají, určitě si nenechte ujít neobyčejně zajímavý a místy velmi silný dokument *Další dobrá zpráva*. Na rozdíl od nespočtu lidskoprávně laděných dokumentů, kte-

ré je možné vidět třeba na festivalu Jeden svět a jež se snaží problematiku přiblížit na osudech konkrétních uprchlíků, se v tomto případě debutující britský režisér Orban Wallace zaměřil na práci samotných novinářů. I zde platí, že k hlubšímu pochopení jejich práce je užitečnější dobře sestavený portrét jednoho z nich než nespočet záběrů na desítky televizních štábů z celého světa, které se při referování o „nájezd“ uprchlíků na ostrov Lesbos často nedokážou vyhnout manipulaci už jen při výběru respondentů či sestřihávání jejich výpovědí. Co si pak s podobným zpravodajstvím má nebohý televizní divák počít?

Osobně bych mu doporučil zamyslet se nad Tolstého citátem, který ve filmu zmiňuje ostřílený reportér Bruno, jehož pracovním krédem je dostat se k těmto lidem co nejlíže, abyste jako divák jejich příběh cítili. A to doslova. Brunoův oblíbený citát od Lva Nikolajeviče jsem si vypůjčil pro název tohoto sloupku.

Filip Šebek
vedoucí vydání
Festivalového deníku

ŽELEZNÝ TRŮN
DNES ZNOVU VE VARECH!

Grafická FD Radka usedla na železný trůn v roce 2014.

HBO Europe přiváží majestátní rekvizitu z populárního seriálu Hra o trůny.

Sedmá řada Hry o trůny má na HBO a HBO GO premiéru 17. července, takže přijedete z Varů domů a za pár dní, no uznejte sami, to bude. Zástupci televize HBO z tohoto důvodu přivážejí do Varů už podruhé kolosální trůn, který je v populárním seriálu středobodem všech bojů a intrik. Tentokrát trůn uvi-

díte u oblíbené vinárny Bokovka (poblíž Divadla Husovka), budete si o něj však muset trochu zabojovat i tady ve Varech. Pro veřejnost je totiž přístupný pouze jediný den – dnes, od desáté hodiny ránní do 21. hodiny večerní. Kdo si vzpomene na to, jak stál trůn ve Varech v roce 2014 poprvé, ví, o jakých frontách mluvíme – byla to prostě senzace. Letos se příznivci trůnění mohou navíc vyfotit pomocí takzvaného Smyboxu. Přijďte a uvidíte. (pr)

INSTAGRAMIÁDA #ICEICEBABA

STUDENÉ PROBUZENÍ Z POHODY

#varyvpoha 1. místo @niki_markova

Na letošním festivalu slovo stres ani neexistuje, vy jste zkrátka prvotřídní pohodáři! OK, pohoda je fajn, ale počasí nám moc nepřeje – předpověď ohlašuje období otužování.

Pokud se lehce ochladí, nebojte, není to ke škodě. Bába z ledu Hana (Zuzana Kronerová) naopak zjišťuje, že taková studená koupel zlepší víc než jen imunitu. Jí to obrátilo život naruby!

A propos, co vás probere z rutiny? Po ránu? Poté, co si dáte po knedlu-zelu-vepřu dvacet,

2. místo @j_a_s_m

a ono se to protáhne na dvě hodiny? Po dlouhém dni prosezeném v kanceláři?

Podělte se o své metody dnes do 17.00 na Instagramu a označte je hashtagem #iceicebaba. Společně s fotografem Tomášem Tesařem vybereme tři nejlepší kousky a otiskneme je v zítřej-

3. místo @markeetice

ším čísle Festivalového deníku. Pokud se tam uvidíte, stavte se pro dva lístky na českou tragikomedii Bohdana Slámy *Bába z ledu* (3. 7., Pupp, 16.00) zítra od desáté ránní v redakci Festivalového deníku v hotelu Thermal.

Tak se trochu probereme, děčka, jo?

VE VARECH I LETOS UVIDÍTE MÉNĚ KOMERČNÍ AMERICKÉ NOVINKY, KTERÉ JSOU NÁM BLÍZKÉ

SUNDANCE SE VALÍ DO VARŮ

Divácký hit z letošního zahájení *Pěkně blbě* a taky *Přízrak* Davida Loweryho s čerstvým nositelem Oscara Caseyem Affleckem. Thriller *Wind River* s přesným výkonem akčního hrdiny Jeremyho Rennera, který přijede letos na konec...

Výkonný ředitel MFF KV Kryštof Mucha popisuje cestu filmů ze zimních utažských hor do letních českých lázní.

Veronika Bednářová

Ale to není všechno. Taký romantická komedie *Drobné si nechte* v hlavní soutěži, jejíž režisérka Rachel Israel s nadšením přijala pozvání do Varů. A hluboce lidské drama *Menaše* o ortodoxní židovské komunitě, jehož režisér, Joshua Z Weinstein, kvůli práci naopak do Varů přijet nemůže a lituje toho. Navíc *Axolotl Overkill* a noirová detektivka *Případ Nile Hilton* z nedávné revoluce v Egyptě... Co spojuje tyto filmy? Jsou to největší letošní hity amerického festivalu v Sundance. Jejich cestu ze zasněžených utažských hor do českých letních lázní nám podrobně popíše výkonný ředitel MFF KV KRYŠTOF MUCHA.

„Ve Varech většinou buď leje, nebo je vedro,“ srovnává Kryštof Mucha. „V Sundance často sněží, občas napadne i metr sněhu. Tak tam musíte jezdit autobusem a do kina se nedostanete tak snadno jako tady. Oba festivaly ale mají hodně společného: atmosféru, lokální typ publika, které starne spolu s festivalem, i plány do budoucna. Závídím Sundance jen to, že se nemusejí starat o americké hvězdy: jezdí tam totiž samy, automaticky a moc rády.“

Na letošní cestě oscarového herce Caseyho Afflecka a Jeremyho Rennera do Karlových Varů nám výkonný ředitel MFF KV vysvětlí, jak se pro Vary „shánějí hvězdy“.

Jak to všechno začalo

Když Robert Redford v roce 2005 přebíral ve Velkém sále Thermalu Křišťálový glóbus, prohlásil, že si ceny sice moc váží, ale že považuje za důležitější, aby výsledkem jeho cesty byla konkrétní spolupráce obou festivalů. Jeho koncept objevování talentů v Americe funguje a vyvíjí se už od 80. let minulého století; chtěl

jej tedy převést do Evropy – a Vary se mu pro takový pokus zdály ideální. „S Karlem Ochem jsme na Sundance poprvé vyrazili hned následující rok, v lednu 2006. Celý tamní tým se choval velmi vstřícně, i když ze začátku pro nás bylo složité se orientovat – v Sundance se často uvádějí americké premiéry, takže možnost dostat se na projekce je málo. Když jsme první rok dostali dvacet lístků do kina, říkali jsme si: No nepředali se... Ale záhy jsme zjistili, že ty lístky byly tím nejcennějším, co nám mohli poskytnout,“ vzpomíná Mucha na první z cest do utažského letoviska Park City, kde se Sundance Film Festival koná a kam od té doby spolu s uměleckým ředitelem jezdí pravidelně.

Jak sem přijel Casey

První léta v Sundance věnoval tým Och–Mucha navazování kontaktů a poznávání prostředí. Dnes už mají s americkou stranou tak nadstandardní pracovní vztahy, že patří mezi hosty zvané na prestižní večeri, jež se koná den před začátkem Sundance a kde sedí a debatují s kolegy, kteří udávají tón současnému nezávislému americkému filmu.

Jednou z těchto zásadních osobností je Craig Kestel, guru mezi tamními filmovými agenty. „Craigovi se říká Indie Agent Genius, geniální agent nezávislých filmařů. Objevil například Davida Loweryho, který letos do Varů doprovází svůj *Přízrak*, nebo Caryho Fukunagu (režiséra *Sin nombre*, *Bestií bez vlasti* nebo seriálu *Temný případ*, pozn. red.), který k nám taky pravidelně jezdí. Má dokonalý instinkt, ví, jaký projekt kdy nastartovat, s kým, koho a proč propojit,“ vysvětluje Mucha, který se s Kestelem sešel i loni v říjnu v New Yorku. „Tam mi Craig říká: ‚Hele, David Lowery bude mít v Sundance nový film!‘ A já říkám: ‚V roce 2013 byl ve Varech s *Ain't Them Bodies*

Saints, hrál tam Rooney Mara a Casey Affleck, bylo to super!‘ A Craig na to: ‚Tak ti v tom novém budou hrát znovu, oba.‘ A pak vzal telefon a napsal Davidu Lowerymu esemesku: ‚Sedím v New Yorku s Kryštofem Muchou, chtějí hrát *Přízrak* ve Varech.‘ A David Lowery na to, že to je bezva nápad. A Craig mu hned odpověděl: ‚Jo a řekni Caseymu Affleckovi, ať si udělá na léto volno.‘ Takhle to začalo. Podobnou snahu vyvíjíme mnoha různými směry a je jasné, že to občas nemusí dopadnout. V tomhle případě to klaplo.“

Jak dělat něco, co má smysl

Podobný příběh můžete od týmu Och–Mucha slyšet i o hvězdě *Avengers* nebo oscarových *Příchozích* – Jeremym Rennerovi. Ten do Varů přijíždí 6. července s další letošní senzací Sundance, kde měla světovou premiéru, s *Wind River*: „Renner je zase přítel našeho dlouholetého kamaráda, producenta Grega Shapira, který byl ve Varech třikrát. Točil v Čechách *Dítě čísla 44* a začali jsme se kamarádit. Přijel za námi do Varů a hrozně se mu tady líbilo,“ popisuje Kryštof Mucha. Superhvězdy podle něj jezdí do zahraničí mnohem raději kvůli svým nezávislým snímkům, než aby z povinnosti propagovaly hollywoodské akční filmy. Mají totiž pocit, že tím dělají smysluplnou práci.

Až příští rok v lednu Kryštof Mucha a Karel Och zase vyrazí na téměř třítydenní služební cestu, jež začíná v neděli na předávání Zlatých glóbulů, pokračuje pracovními schůzkami v Los Angeles a končí v horském lyžařském středisku Sundance, kde festival zahajuje následující čtvrtek, budou určitě taky mít pocit, že dělají něco, co má smysl. Mají totiž závazek, že vedle pracovních schůzek stihnou na Sundance pět nových filmů denně. ■

TUSCULUM
RESTAURANT
#SEASONAL#LOCAL#FARM

SADOVÁ 31 | KARLOVY VARY
+420739541120 | +420739541008

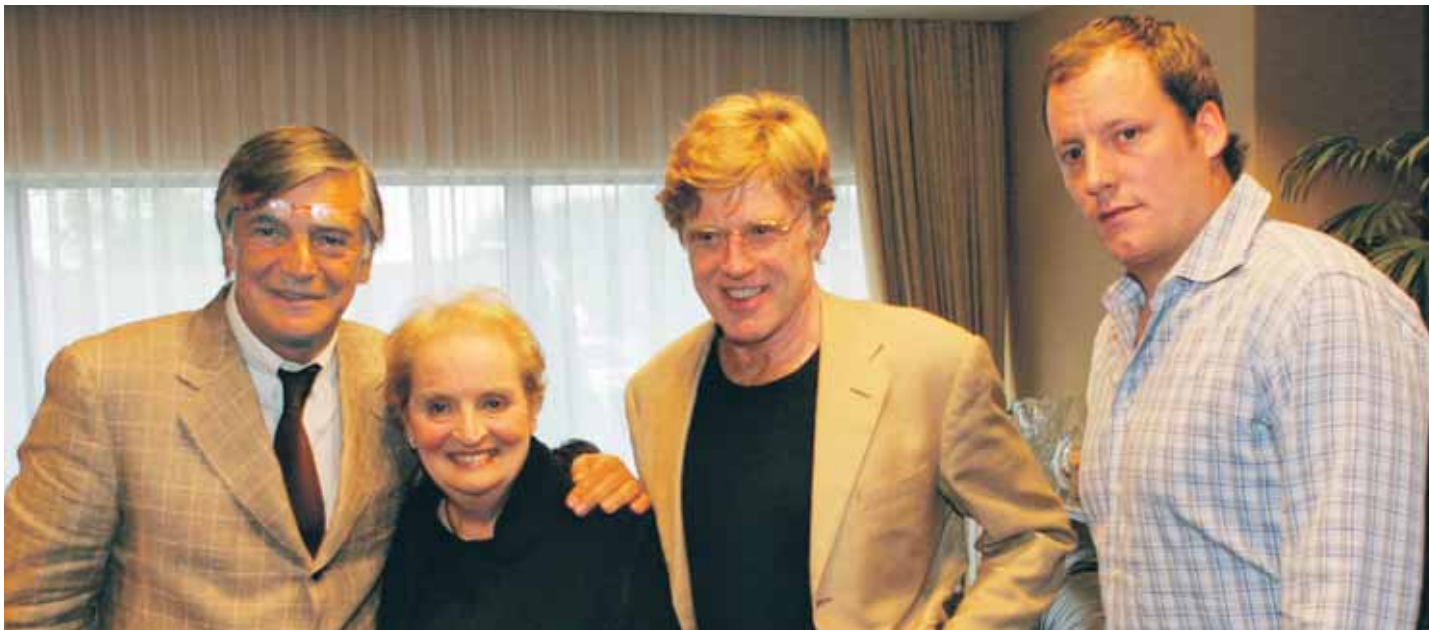
tusculumkv.cz

Kryštof Mucha a Karel Och ve velké večerní, Sundance, 2010

Thriller *Wind River* (Olsen–Renner) letos potěší spousty diváků.

RR: „Cena je fajn, ale spolupráce lepší.“ Zleva prezident MFF KV Jiří Bartoška, Madeleine Albright, Robert Redford a Kryštof Mucha, Vary roku 2005.

FILMY NA ZÍTŘEK

Vybrali jsme pro vás z programové brožury filmy, na které bychom rádi šli, kdybychom měli čas.

9.30
Radisson
Malý sál 421

Režie: Denis Côté, Kanada 2005, 91 min.
Christianovi je přes tisíc a jeho osamělý život je svázán s matkou, která dlouhodobě leží v kómatu v montrealské nemocnici. Je to akt zoufalství, když ji Christian jednoho dne odpojí od přístrojů a pak na severu Kanady zkouší začít novou existenci.

11.30
Fortunata
Velký sál – odpoledne 412

Režie: Sergio Castellitto, Itálie, 2017, 103 min.

Fortunata, kadeřnice a svobodná matka oddaná své dceři, se chystá hodit za hlavu únavné obcházení domácností klientek a sní o otevření vlastního salonu. Působivé melodrama oceněné na festivalu v Cannes.

13.30
Psi
Divadlo Husovka 4H3

Režie: Marcela Said, Francie, Chile, 2017, 94 min.

Na Týdnu kritiky se letos v Cannes zaskvěl druhý snímek Marcely Said. Znepokojivá psychologická romance s politickým podtextem k sobě přivádí zhyčkanou čtyřicátníci Marínu a Juana, bývalého důstojníka armády, zatíženého temnou minulostí.

17.00
Rodinný život
Kinosál B 455

Režie: Alicia Scherson, Cristián Jiménez, Chile, 2017, 81 min.

Samotářský Martín měl jen pohlídat dům bratrance, jenž s rodinou odjel na dlouhou cestu. Místo toho z něj pod tajuplným vlivem prostředí buduje zázemí pro vlastní virtuální rodinu. Není však jeho výtvar na konec skutečnější než křehká iluze rodinného hnízda nepřítomných obyvatel domu?

PŘIDANÉ PROJEKCE

Kill Bill a Kill Bill 2
Neděle 2. 7.
Letní kino, 22.30
Jmenuji se Heath Ledger
Neděle 2. 7.
Kino Čas, 15.30
Odnikud
Pondělí 3. 7.
Kino Drahomíra, 17.00
Sedm
Čtvrtek 6. 7.
Velký sál, 11.30
Pátek 7. 7.
Letní kino, 22.30
Pěkně blbě
Pátek 7. 7.
Velký sál, 19.00
Dvojitý život Veroniky
Pátek 8. 7.
Letní kino, 23.00
19.30
Přes kosti mrtvých
Lázně III 4L4

Režie: Agnieszka Holland, Polsko, Německo, Česká republika, Švédsko, Slovenská republika, 2017, 128 min.
Drsné polsko-české pohraničí se stává krví potřísněným bojištěm, v němž proti sobě stojí milovnice zvířat Janina Dušejková a nelitostní myslivci. Tajemná zmizení a prapodivná úmrtí ale místní komunitu možná přesvědčí, že příroda se nedá využívat donekonečna. Snímek Agnieszký Holland se úspěšně vzpírá žánrovým nálepkám.

20.00
Vzestup
Kino Drahomíra 4K6

Režie: Fiona Tan, Nizozemsko, Japonsko, 2016, 80 min.

V pozoruhodném a vizuálně uchvacujícím snímku se multimediální umělkyně zabývá historií a vzpomínkami, které tvoří naši vnitřní esenci a vyplňují duši. Přes našedivou pokrývku mraků sotva rozeznáváme obrysy posvátné japonské hory Fudži, sopky s mnoha tvářemi. Ve svém experimentálním snímku na pomezí dokumentu a fikce opět překračuje a posunuje hranice filmu.

21.30
Špína
Kino Čas 4C6

Režie: Tereza Nvotová, Česká republika, Slovenská republika, 2017, 88 min.

Nemohla si za to trochu i sama? A proč ne-křičela, když se jí to dělo? Podobným nebezpečným otázkám často čelí skutečné oběti znásilnění, ale i hrdinka hraného celovečerního debutu režisérky Terezy Nvotové. Sedmnáctiletá Lena skončí v léčebně, ani tam se ale kvůli neempatickému personálu nedokáže otevřít... Snímek Terezy Nvotové sděluje, že některých běsů se nelze jen tak zbavit.

22.30
Jak balit holky na mejdanech
Kinosál B 457

Režie: John Cameron Mitchell, Velká Británie, USA 2017, 103 min.

Punku oddaný Enn by si strašně rád našel holku. To se mu možná podaří, když potká éterickou Zan (Elle Fanning), která punk považuje za jinou kolonii, což není jediná indicie, která naznačuje, že oba milenci nemají stejnou domovskou planetu... V intergalaktické fúzi romantické komedie a muzikálu pod režijním vedením Johna Camerona Mitchella rebeluje mimo jiných i Nicole Kidman. ■

Pomáhej pohybem

Díky **mobilní aplikaci EPP** od Nadace ČEZ a Skupiny ČEZ, generálního partnera MFF Karlovy Vary, se každý kilometr počítá.

Každý, kdo má Festival Pass, si může zdarma půjčit kolo u Thermalu, Puppů, na Divadelním náměstí nebo ve stanovém městečku. Ujetá vzdálenost znamená body, které Nadace ČEZ následně promění na finanční podporu regionální neziskové organizace. Tak šlápněte do pedálů.

Aplikaci EPP si můžete zdarma stáhnout i do svého telefonu.

pomahejpohybem.cz

NA TO BĚŽTE!

Tarzanova varlata

Jan Němec

Hop, a mohl tu být lidoop

O Mičurinovi jsme toho za socialismu slyšeli ažaž, ale jméno Ilja Ivanovič Ivanov nám radši zatajili. A to přitom Mičurin křčil jen jabloně, kdežto **Ivanov se rozhodl spářit socialistického člověka s opicí – pod Stalino-vým dohledem.** Ivanov nejdřív inseminoval opičí samice mužským spermatem, později se mu dokonce nabídla dobrovolnice, nespokojená se životem a chtěla odevzdat své tělo vědě... **Opo-člověk se nakonec nenarodil,** protože s těmi chromozomy u člověka a opice to tak úplně nevychází, ale ústav ve městě Suchum v Abcházii existuje dodnes. **Režisér Alexandru Solomon však nenatáčel jen smutné opice v klecích, ale i portrét města, přes které se několikrát převálily dějiny.** Sochu tu dnes ovšem má nejpłodnější samec v dějinách ústavu. ■

3. 7. 18.30 Kino Čas
4. 7. 14.00 Kino Drahomíra

Sladkých šestnáct let

Iva Přivřelová

Filmaři, kteří chtějí změnit svět

Liamovi z Glasgow sice za pár týdnů bude sladkých šestnáct, moc sladce mu však život nechutná. **Ikona britského sociálního realismu Ken Loach** ostatně obvykle sleduje hrdiny z pracujících tříd bez práce a radostných vyhlídek, kteří bojují proti tlaku lhostejného okolí. Jedna z nejúspěšnějších a nejojemnějších ukázek jeho stylu **změnila život hereckého debutanta Martina Compstona.** Mladík, který tu zazářil jako kluk zapletený do obchodu s drogami, se dodnes jako herec živí. K tomu film oceněný v Cannes odstartoval Loachovu spolupráci s obhájcem lidských práv a scenáristou Paullem Lavertym. Na promítání emotivního portréta outsidersa byste měli oba potkat. Společně tak oslavíte kariéru mužů, kteří chtějí filmem měnit svět, i 30 let Evropské filmové akademie. ■

3. 7. 14.00 Velký sál
8. 7. 15.30 Malý sál

Kampaň

Filip Šebek

Politika odspoda

Je celkem přirozené, že šokující vítězství Donalda Trumpa odsunulo do vod zapomnění neúspěšné kampaně jeho konkurentů v politickém boji o úřad amerického prezidenta. Kdo si dnes ještě vybaví osobnost **Bernieho Sanderse,** jemuž se mimo jiné v září 2015 podařilo v primárkách za demokratickou stranu porazit v průzkumech favorizovanou Hillary Clinton ve třech státech? Dokument švýcarského tvůrce **Lionela Ruppa naštěstí nemá ambici připomenout osobnost oblíbeného Bernieho,** ale na základě striktně observační formy zachycující průběh jeho kampaně výmluvně ukazuje, jak v USA probíhá politika odspoda. Při záběrech na usilovnou práci opravdu **pestré skladby dobrovolníků** si člověk uvědomí, jak smrtelně vážně vnímá řada Američanů **osobní politickou angažovanost.** ■

3. 7. 15.30 Kino Čas
4. 7. 17.00 Kino Drahomíra

Nespatřené

Kateřina Kadlecová

Z úhlu pohledu nevidomých

Lidé se jich ptají, jak poznají, **jestli je den, nebo noc.** A jiní lidé se na stránkách časopisu pro zrakově postižené tážou, zda je pro ně **vůbec dobré, aby fotografovali, když jsou nevidomí...** Dokumentarista Miroslav Janek (jehož *Normální autistický film* nás loni tak nadchl) si myslí, že ano – stejně jako fotografka Daniela Horníčková, pod jejímž vedením před více než dvaceti lety začali slepí studenti pražské školy Jaroslava Ježka fotit. Tenhle ani ne hodinový archivní snímek (z roku 1996) je, jak už tu u Míry Janka bývá, opět o **zvláštních dětech žijících stranou středu společnosti.** A opět ukazuje, kolik toho můžou tyhle na první pohled znevýhodněné, často však velmi talentované, poetické, jedinečné bytůstky takzvané většinové společnosti dát. ■

4. 7. 18.30 Malý sál
8. 7. 21.30 Malý sál

Zrcadlo

Jan Němec

Zrcadlo, zrcadlo, jaký film je na světě nejkrásnější?

A jsou lidé, kteří by řekli, že je to právě *Zrcadlo* Andreje Tarkovského. Když ho v polovině 70. let a po dvaceti verzích konečně dokončil, **sovětský režim ho označil za nesrozumitelný.** A cenzoři měli pravdu. Tenhle film opravdu nesrozumitelný je – krása a všemu, co nemá dno, dokonale porozumět nejde. **Tarkovského nejosobnější, autobiografický film,** v němž se vrací do dětství, k postavě matky a k otcovým veršům, hýří symboly a podobá se spíše snu. Jen těch zrcadel – puklých, zadýchávaných, zašlých... **Lars von Trierradí dívat se na Zrcadlo způsobem, jakým se poslouchá hudba.** Možná občas nebudete vědět, o čem to je, ale možná také zjistíte, že je to přesně ono. **MFF KV film uvádí v sekci Šest blízkých setkání a představí ho novinářka Carmen Gray.** ■

4. 7. 12.30 Malý sál
7. 7. 13.00
Městské divadlo

Další čerstvá zpráva

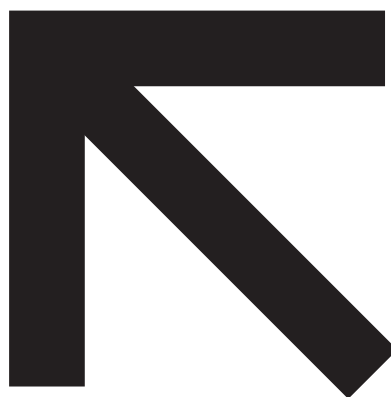
Kateřina Kadlecová

Život je víc než příběh

„Jak se počet filmařů zvyšuje, mám ponížující pocit, že jsme jako hračky. Oni si s námi hrají. Tenhle kluk o mně točí film...“ Ano, **i takhle se cítí migranti.** Ale hlavními postavami celovečerního debutu britského režiséra dokumentů, reklam a klipů Orbana Wallaceho nejsou zubožení lidé z gumových člunů – jsou to **novináři, kteří do médií dodávají zprávy o migrační krizi.** Právě oni jsou zodpovědní za to, jak veřejnost uprchlíky vnímá. Jeden z nich se v dokumentu, jenž začíná v noci 13. září 2015 na srbsko-maďarské hranici a končí v únoru 2017 na šťastně dorazivších lodích, vyzná: „Já nechci vyprávět příběh – chci být s těmi lidmi. Život je víc než příběh.“ A právě za příběhem lidského neštěstí viděného očima novinářů **urazil mladý filmař 3000 mil** a z devíti zemí světa přivezl 120 hodin záznamu. ■

4. 7. 18.30 Kino Čas
5. 7. 14.00 Kino Drahomíra

BARRANDOV STUDIO

partner of Artisans
in Focus Variety Panel @KVIFF

KVIFF TALK

JAMES NEWTON HOWARD ZAHŘÁL VE VARECH I NA PIANO

FANTASTICKÝ SKLADATEL

Včera se odehrál první festivalový KVIFF Talk, a to doslova. Premiérovým hostem mistrovské lekce v úplně narvaném Kongresáku byl **JAMES NEWTON HOWARD**, letošní držitel Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. A opravdu tam hrál – na klavír. Master Class s tímto na osm Oscarů nominovaným skladatelem filmové hudby moderoval Američan Leonard Maltin, filmový kritik a historik, v doprovodu českého muzikanta Jana P. Muchowa.

Veronika Bednářová

Klidný a soustředěný Leonard Maltin byl výborně připraven, a věděl proto, že J. N. Howard v mládí spolupracoval s Rodem Stewartem, Barbrou Streisand a hlavně se svým letitým kamarádem Eltonem Johnem: „Díky nim jsem se naučil pracovat s orchestrem a jsem opatrný na to, jak znějí jednotlivé nástroje,“ řekl na úvod autor melodií z filmů *Pretty Woman*, *Šestý smysl*, *Dáblův advokát* nebo *Temný rytíř*, za kterého získal spolu s Hansem Zimmerem Grammy.

James Newton Howard má v Hollywoodu pověst nekonfliktního, pracovitého profesionála, který dokáže vytáhnout z bryndy i do krize se řítící projekt. Při jeho mistrovské lekci pochopíte proč: je to týmový hráč. Věří například, že hlavním úkolem filmové hudby je vyprávět příběh. Navíc věří, že film je jen a jen dílem režiséra; hudební skladatel je podle něj v projektu od toho, aby režiséra podpořil v jeho vizi. Muž, jenž pro Hollywood pracuje už dvaatřicet let, má jedinou ambici: ukázat režisérovi něco, o čem ani nevěděl, že to ve svém

filmu má. „Prvních deset let své skladatelské kariéry jsem byl arogantní, dokázal jsem totiž psát hudbu rychle a bylo pro mě těžké, když mě režiséři kritizovali. Časem jsem ovšem pochopil, že ze mě moje ego dělá horšího skladatele, a začal jsem režiséry respektovat. Je to jejich film, takže na mém pocitu, jakou v něm májí mít hudbu, až tolik nezáleží. To bych si musel natočit svůj vlastní film.“

Skladatel pak osobně a naživo zahrál na piano několik ukávek z filmu *Fantastická zvířata a kde je najít* režiséra Davida Yatese a vysvětlil na nich, co má vlastně

filmová hudba umět (podpořit emoce postav, samozřejmě, to se lehko řekne). Yates mu prý opakoval: „Je to úžasné, ale není to ono.“ Až teprve nakonec, třeba po třiceti pokusech: „Je to úžasné a je to ono.“

Dobré na KVIFF Talks je, že se tam můžete na cokoli zeptat i vy. Posledních dvacet minut odpovídal James Newton Howard na otázky z publika. Třeba ta, jak to dělá, aby se ve své práci neopakoval, ho vysloveně potěšila. Příště přijďte taky, dneska se od půl páté koná KVIFF Talk s Casem Affleckem a grupou kolem filmu *Přízrak*. ■

J. N. Howard rozdával autogramy ještě dlouho po skončení besedy.

KRÁSNÁ DIANE KRUGER JAKO OBĚŤ TERORU V NOVINCE REŽISÉRA FATIHA AKINA

NEJRADŠÍ TOČÍM ŽENSKÉ!

Německý režisér **FATIH AKIN** se v dramatu *Odnikud* zabývá teroristickými útoky – ovšem ze strany těch, kteří je přežili.

Šimon Šafránek

Příběh se odehrává v multikulturní čtvrti dnešního Hamburku. Katja (Diane Kruger) je životem ošlehaná blondýna, která s polepšeným dealerem Nurim (Numan Acar) vychovává synka Rocca. Šťastný rodinný život však exploduje výbuchem bomby a Katja v jediném okamžiku ztratí muže i dítě. „Mým cílem bylo vykreslit oběť,“ řekl mi Fatih Akin po premiéře filmu na letošním festivalu v Cannes. „Zajímalo mě, co takový člověk skutečně prožívá a proč dělá to, co dělá.“ Když se ukáže, že bombu nastražili místní neonacisté, Katja je pochopitelně touží dostat za mříže, ale soud nakonec rozhoduje jinak. „Tyhle věci se dějí, je to součást demokracie,“ rozkládá Fatih Akin potetovanými rukama. „Existuje spravedlnost tak, jak ji vidí stát, a pak je tu spravedlnost osobní, založená na emocích. Tyhle dvě spravedlnosti jsou spolu někdy v křížku. Tím nastává drama, tak se rodí film,“ říká potomek tureckých imigrantů v Německu.

Akin nezastírá, že v době, kdy v jeho vlasti roste počet neonacistických útoků, natočil film tak trochu o sobě. „Jsem pro xenofoby perfektním terčem. Před pár lety existoval seznam, webová stránka nazvaná *Nürnberg 2.0*, seznam politiků a umělců, na které neonacisté chtěli útočit. Mé jméno tam bylo taky. Svým filmem jsem chtěl těmhle lidem vrátit úder,“ povídá energicky režisér, který se vždycky zajímal o střet kultur a zatím největší úspěch zaznamenal s dramatem *Proti zdi* (2003), jež vyhrálo na festivalu v Berlíně. *Odnikud* napsal Akin ještě před ságou o arménské genocidě *Šrám* (2014) a v prvních verzích byl hlavním hrdinou muž. „Měl to být výpravčí,“ prozradila v Cannes Diane Kruger. „Ale když *Šrám* propadl, Fatih propadl depresi, vrátil se ke scénáři a výrazně ho proměnil. Z výpravčího udělal ninja hrdinku!“ Akin vidí eskapádu trochu jinak:

„Radši prostě točím ženské než chlapy. Diane jsem potkal před lety v Cannes, kde byla v porotě. Sama přišla s tím, že by se mnou ráda pracovala,“ vypráví režisér, který si Katju představoval jako árijský charakter, blondýnu s modrými očima. Nechtěl se ale spokojit s herečkami, které podobné typy v Německu představují. „Vždycky toužím po bombastickém obsazení. A tak jsem si vzpomněl na Diane, která je v Německu neokoukaná. Ji to našťastí okamžitě zaujalo,“ vyprávěl Akin, který herečce známé z velkoformátu *Troja* připravil její první německou roli. A risk se vyplatil, Diane Kruger získala za roli Katji v Cannes cenu pro nejlepší herečku. ■

ODNIKUD

 2. 7. 22.00 Pupp
 3. 7. 17.00 Kino Orahomira
 6. 7. 14.00 Velký sál
 8. 7. 13.00 Národní dům

 Diane Kruger hraje v *Odnikud* poprvé v němčině.

Relaxujte na Vodafone pláži s nejrychlejší LTE sítí

vodafone.cz/vary
Vodafone
 Power to you

DSL.CZ

 Potvrzeno nezávislým měřením
 DSL.cz za celý rok 2016

- Občerstvení v Café del Vodafone
- Zmrzlina Angelato
- Půjčovna 4G LTE telefonů a technologických vychytávek
- Zábava a soutěže o super ceny
- Vyfoťte se jako hvězda

FREE WI-FI
4G LTE

DEN S FESTIVALOVÝMI PARTNERY

VODAFONE PLÁŽ NA FESTIVALU

Vodafone přivezl na karlovarský festival pláž, která všem návštěvníkům nabízí skvělé zážitky pro relax, občerstvení, hry o zajímavé ceny, ale i možnost natočit si vlastní filmový polibek. Každý den od 10.00 do 21.00 vedle karlovarské Vřídelské kolonády.

Vodafone pláž zve všechny návštěvníky do prostředí připomínajícího přímořskou atmosféru. Čekají na vás četná odpočinková místa od gaučů po sedací pytle, připojení na wifi je samozřejmostí. Zajít si můžete na vynikající wrapy, palačinky nebo třeba skvělou zmrzlinu Angelato.

Každý návštěvník se může v majáku zúčastnit soutěžního kvízu – odměnami jsou již tradiční červený slamák, brýle a další ceny. Vyfotit se můžete před tropickou pláží a neopo-

Vodafone pláž naleznete vedle Vřídelské kolonády.

meňte ani přítomné technologické vychytávky.

Návštívte i virtuální realitu, kde se třeba projedete v kajaku, a nepřehlédněte ani Hvězdnou kameru, která zachytí polibek s vaší milovanou (nebo vašim vyvoleným) ve stylu hollywoodského filmu. Pokud jej pak budete sdílet s hashtagem #jsemhvezda,

zařadí vás do slosování. Každý den jeden pár vyhraje noc v Grandhotelu Pupp!

Po festivalovém městě vás svezou plážové červené velotrixy. Vstupenky na filmové projekce je pak možné rezervovat skrze oficiální aplikaci KVIFF, která je ke stažení na www.vodafone.cz/va-ry, a to pro Android a iOS.

TOČÍME PIVO!

Pivovary Lobkowicz, hlavní partner našeho festivalu, pro vás letos připravily unikátní koncept. Od neděle do soboty, posledního festivalového dne, bude každý večer od 21.00 promítat filmy natočené na festivalu za posledních 24 hodin, a to na motivy vždy jednoho z vybraných piv z nabídky Lobkowicz.

Režie se ujme oceňovaný režisér Jan Chramosta, který pro deník uvedl: „Projekt Točíme pivo je unikátní ve své pestrosti. Druhy piv a jejich přívlastky jsou pro nás inspirací. Můžete se těšit na různé žánry, od komedie po noir.“ Krátké filmy v posledních sedmi dnech spojí tvůrce v jeden, a odhalí tak jejich souvislosti.

Součástí projekcí bude sládkův výklad k vybranému pivu, komentovaná degustace, která bude pro návštěvníky u vybraných stolů zdarma, a komentovaná

Projekce proběhnou v hlavním stanu Lobkowicz před hotelem Thermal.

projekce několikaminutového filmu. Dnes se můžete těšit na snímek Věčný kritik, hořký film inspirovaný pivem Ale, natočený v žánru mumblecore. Do hlavního stanu Lobkowicz doporučujeme přicházet před devátou večerní dnes i v následujících dnech s předstihem.

Postupně můžete zhlédnout na-

příklad Křik ticha, story na motivy lobkowiczské desátky, **Pozor na jazyk** v žánru noir, inspirovaný černým pivem, či dokument Svět podle Ležáka. Více informací se dozvíte na stáncích Lobkowicz, na www.lobkowicz-premium.cz nebo na Facebooku www.facebook.com/Lobkowicz-Premium.

CHYSTÁ SE PRO VÁS

AUTOGRAMIÁDA MALL.CZ

Návštívte autogramiádu a autor-ské čtení herečky a spisovatelky Anny Geislerové z její úspěšné knihy P.S. Dnes od 16.00 v prostoru MALL.CZ PARK ve Smetanových sadech. Autogramiády slavných a další program vás čekají i v nadcházejících dnech. Návštívte můžete terasu, půjčovnu festivalového vybavení, stánky s občerstvením a další. Více na <https://festival.mall.cz>.

CHODIČI NA MFF KV

Nadace Sirius pro vás připravila stan neziskového projektu chodicilde.cz. Víte, jak se cvičit vodící psi? Jak nevidomý čte, hraje stolní hry nebo rozpozná barvy? Hraje počítačové hry? Rozmluva s lidmi, kteří dělají běžné věci jinak, vás zbaví před-sudků, ostychu a nejistoty a otevře vám cestu do života bez zbytečných bariér. Otevřeno denně od 10.00 do 19.30 ve Smetanových sadech.

POP-UP STORE PROFIMED

Pop-up store Profimed pro vás připravil ten nejlepší výběr (nejen) zubní kosmetiky a dalších pomůcek, které si můžete sami vyzkoušet – třeba lékořicovou nebo svítící pastu. Zúčastnit se můžete soutěže o vstupenky na filmové premiéry a další ceny. Stánek najdete ve Smetanových sadech, otevřený je denně od 10.00 do 19.00 po celou dobu konání festivalu.

feel like a Star

SPA HOTEL THERMAL ****

RESTAURACE

DENNĚ OD 12:00 DO 15:00 A OD 18:00 DO 21:00

Naše hotelová restaurace pro Vás v letošním roce připravila stravování formou bufetu, včetně nabídky nealkoholických nápojů, v plně klimatizovaném prostoru s výhledem na Dvořákovy sady.

www.thermal.cz

ZAŽILI JSTE

ČEZ ENERGY FEST

Poštovní dvůr rozezněl již tradiční ČEZ ENERGY FEST. Generální partner, Skupina ČEZ, pro své návštěvníky připravil bohatý hudební program, a dokonce se pomáhalo pohybem – Nadace ČEZ věnovala dvěma organizacím – Nadačnímu fondu profesora Pavla Pafka a Nadačnímu fondu Pink Bubble – šek ve výši přes půl milionu.

Návštěvníci si poslechli Bratry Ebony, alternativní Lake Malawi, indie-rockery The Prostitutes, Anetu Langerovou, Davida Kolera či elektroswingové Mydy Rabycad, kteří hudební část programu uzavřeli. Ve dvoře se také pomáhalo pohybem. Na Oranžových kolech Nadace ČEZ se pro dobročinné účely projela řada VIP hostů i festivalových návštěvníků.

ČEZ ENERGY FEST zahájili Bratři Ebony.

Přispívat na dobročinné účely díky Nadaci ČEZ můžete po celou dobu konání festivalového festivalu. Stačí si nainstalovat aplikaci EPP – Pomáhej pohybem a podpořit vybraný projekt. Případně každou svou jízdu na bicyklech z festivalových půjčoven

podpoříte Denní centrum Žirafa, stejně jako šlapáním na Oranžových kolech v ČEZ ENERGY ZÓNĚ. Více se dozvíte v programové brožuře, www.kviff.com nebo v ČEZ ENERGY ZÓNĚ. Tu najdete u hotelu Thermal, otevřená je pro vás každý den od 10.00 do 20.00.

PŘÍPITEK NA DOBROČINNÉ ÚČELY

Známí hosté, mezi nimiž byli například prezident festivalu Jiří Bartoška, topmodelka Daniela Peštová či Karolína Kurková, včera odpoledne na terase Möet Lounge Baru připsali na dobročinné účely. Výtěžek z této akce

případně neziskové organizaci ALSA, která pomáhá lidem s amyotrofií laterální sklerózou. Na dobročinné účely si na terase Möet mohou v dalších dnech připsat i návštěvníci festivalu.

Šampaňské Möet & Chandon přivezlo na festival rituál známý z předávání hollywoodských Zlatých glóbulů – „Toast for a Cause“. Za každý přípitek slavných přispěje Möet & Chandon určitou částkou organizaci ALSA. Kromě zmíněných se akce zúčastnila více než desítkou známých osobností, například Anna Geislerová, Pavol Habera, Klára Issová, Jitka Schneiderová, Jana Plodková či Dagmar Havlová.

Pozvednout sklenku na dobročinné účely mohou nadále i všichni návštěvníci festivalu, a to denně od 14.00 na terase hotelu Thermal. Každým objednaným nápojem za vás Möet organizaci přispěje. Nezapomeňte se vyfotit před fotostěnou Möet a svou fotku sdílet s hashtagem #moet4alsa.

Přípitek uvedla topmodelka Daniela Peštová (vpravo).

KNIHA, ZE KTERÉ CHCI FILM

ZEPTALI JSME SE DEVÍTI ČESKÝCH REŽISÉRŮ, JAKOU KNIHU TOUŽÍ ZFILMOVAT

ALICE NELLIS: HLAVNÍ JE ODPUSTIT

Režisérka a scenáristka snímku *Ene bene*, *Výletu* nebo *Tajností* před čtyřmi lety s *Revivalem* vyhrála na karlovarském festivalu Diváckou cenu Práva. Román Kateřiny Tučkové *Vyhnání Gerty Schnirch* obdržel před sedmi lety cenu čtenářů Magnesie Litera. Závěr je jasný: z téhle knihy by mohl být filmový hit!

Alice Nellis

Knihu prozaičky a kurátorky Kateřiny Tučkové *Vyhnání Gerty Schnirch* jsem si vlastně nevybrala já. Udělaly to za mě dvě jiné ženy, filmové producentky Kateřina Černá a Kateřina Ondřejková. Jednoho dne za mnou přišly, že by tenhle příběh chtěly zfilmovat. Já si ho přečetla a souhlasila.

Knihy je to podle mě krásná a hlavně aktuální. Jedním ze základních motivů je odsun německého obyvatelstva z Československa po druhé světové válce, ale jako celek román nese mnohem širší téma, které se mi zdá pro dnešní dobu klíčové – že vzájemné problémy mezi lidmi a národy nevyřeší pouhé konstatování toho, co se stalo, a dokonce ani omluva. Omluva je jen začátek. Můžeme si přiznat vlastní vinu, vzít ji na sebe, ale ještě mnohem těžší a důležitější krok, o němž se tolik nemluví a na který nejsou žádné zákony a žádný nárok, je odpuštění – ať už druhému, nebo sám sobě. *Vyhnání Gerty Schnirch* je pro mě kniha o odpuštění.

Lidi nedělají špatné věci jen tak, bezdůvodně. Ze své perspektivy věří, že to

Alice Nellis (vpravo) se zatím se spisovatelkou Kateřinou Tučkovou (s ofinkou) nepotkala, nevznikl ještě ani scénář.

Foto: Petr Hloušek (2)

tak musí být. Jenže tím, že druhému ublíží, mu dávají důvod k odplatě. A tohle řetězení je někdy nekonečné. Teprve odpuštění ho dokáže zarazit.

Osud hlavní hrdinky, maminky několika kaměsíční dcerky, která je po válce „odsunuta“ spolu s ostatními brněnskými Němci, pokrývá dějiny Evropy od doby před druhou světovou válkou až po strže-

ní berlínské zdi a naši omluvu sudetským Němcům – to už jsem sama zažila, mám na to vlastní vzpomínky a názor. Složitější je pro mě práce na obrazech z období války a těsně po ní, kdy mohu vycházet jen z vyprávění a z dosažitelných pramenů.

Už při práci na scénáři k filmu *Lidice* jsem se historickými materiály z té doby musela podrobně zabývat, a i když v pří-

padě *Lidice* byla subjektivní perspektiva vlastně opačná, podstata mého hledání byla stejná – najít motivace pro obě strany. Nedělit postavy na dobré a špatné. Hledat jejich jednotlivé vrstvy a motivy nikoliv jako ilustraci kladného či záporného hrdiny, ale abych je mohla vykreslit coby rozporuplné, stále se vyvíjející jedince, kteří jsou historií často manipulo-

vání a jejichž osobní život zase může manipulovat historií.

A mám pocit, že o to samé se snaží i Kateřina Tučková. Její hrdinka je opravdu komplexní postavou, jejíž osud vytváří dramatický a emotivně nabitý obraz celého 20. století. To spojení historie a velmi pohnutého lidského života mi přijde pro film ideální. ■

RENTAL DSLR kamery objektivy světla grip

Biofilms rental offers wide range of photographic, DSLR & semi-professional film equipment, lighting and sound recording for rent. Biofilms rental is located in Prague 7, Letná. Service is available 24/7.

Biofilms rental s.r.o. pronajímá fotografickou a kamerovou techniku včetně objektivů, příslušenství, filmového osvětlení a gripu pro profesionální kameramany, fotografy a DSLR filmaře. Biofilms půjčovna má příznivé ceny a nabízí jedinečné zkušenosti s dostupnou nejnovější technikou, která je na 52. ročníku KVIFF zastoupená kamerami RED Digital Cinema (Epic Dragon, RAVEN), Canon Cinema EOS, Sony (FS7II, FS5, A7SII, A7RII), Panasonic GH5 a Blackmagic 4.5K URSA Mini. Pro více informací navštivte web www.biofilms.cz.

BIOFILMS
Cameras, Lenses, Lighting & Grip Rental

Augustine RESTAURANT

AUGUSTINE THURSDAYS

Přijďte a zažijte něco mimořádného!
Každý čtvrtek Vás na terase v Augustine Restaurant čekají speciality z grilu od šéfkuchaře Marka Fichtnera a skvělý hudební program!

**All You Can Eat Grill Menu
890 Kč**

#augustineprague

KONTAKT:
E-MAIL: RESTAURANT.AUGUSTINE@LUXURYCOLLECTION.COM
TEL. +420 266 112 280

FILM NA POZITŘÍ

DOKUMENT *OSVOBOĎ NÁS* ZKOUMÁ PODOBY SOUČASNÉHO EXORCISMU
U TELEFONU SATAN

V Evropě stoupá poptávka po exorcistech. V katolických zemích jsou dnes stejně žádaní a nedostupní jako instalatéři. Dokumentární snímek *Osvobod' nás* italské režisérky FEDERIKY DI GIACOMO ukazuje dnešní podoby exorcismu. Třeba že probíhá i po telefonu.

Jan Němec

Protáčejí panenky, blábolí, chroptí, sípou, slintají, svíjejí se, prskají, plivou, koušou a kopou. „Býval jsem hodně agresivní, pořád jsem klel a osahával u toho sám sebe,“ světuje se muž kolem čtyřicítky stejně staré ženě během čekání na mši. „Exorcista určil, že jsem posedlý Asmodeem. To je démon, který ničí sexualitu a nutí vás provádět ty nejhorší a nejošklivější věci. Je to skutečný démon, žádný duch svatý, který vstoupil do Panny Marie.“

Na otce Catalda se stojí fronty, a občas ho dokonce někdo zpěvavě přemlouvá pod oknem, aby mu pomohl. Šedivější kněz jezdí po konferencích a hlavně pokračuje v tradici, která je stejně stará jako církev sama. „Hle, dal jsem vám šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepříteli, takže vám v ničem neuškodí,“ praví se už v evangeliu podle Lukáše. A otec Cataldo, který působí v sicilském Palermu, po nich šlape s vervou, v ruce má kříž a k ruce několik pomocníků.

S ďáblem v těle

Přicházejí za ním rodiče, jejichž děti odmoukávají ve škole, manažeři, pod kterými se zlomila příčka na kariérním žebříku, i podváděné ženy. Otec Cataldo někdy pomůže radou, někdy povzbuzením a někdy už toho má taky po krk, takže za sebou zabouchne dveře a dotěrně odkáže na pomoc Matky boží. Naštěstí má své pomocníky i zde na zemi, jenže ti se zase ne vždy chovají křesťansky: „Ještě jednou vás uslyším mluvit o Ježíšovi, přetáhnou vás deštníkem,“ hrozí jedna knězova pomocnice posedlé ženě, která přišla pro radu.

Exorcismus je stará praktika, která v dnešní době nabývá nových podob. K jedné z nejpůsobivějších scén filmu patří ta, kdy otec Cataldo sedí za stolem, mobil nalepený k uchu, a křičí: „Odstup, Satane, odejdi! Vyháním tě ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého!“ Démonům se dnes dá domlouvat po telefonu, církev v některých zemích dokonce zřídila zvláštní call centra – člověk se jim může ozvat, když se necítí tak docela ve své kůži, přesněji řeče-

no když cítí, že v jeho kůži je někdo jiný. Na českém internetu zase existuje stránka www.exorcismus.eu, kde si můžete i vy – v případě potřeby – vyhledat nejbližšího exorcistu. Pokud už jako čeští lékaři neodešli do zahraničí za lepším.

Exorcismus místo prozaku

Federica Di Giacomo natočila observační dokument, který nehodnotí nic z toho, co ukazuje, a nepokouší se ani o žádná vysvětlení. Možná se lidé cítí být posedlí jen proto, že chtějí být zajímaví a ve středu pozornosti, možná jsou někteří z nich duševně nemocní a posedlost je jen jiný typ diagnózy, možná Satan opravdu usnul na konci středověku, prospal novověk a teď se se znova probouzí. Na tyto otázky rozhodně odpověď nedostanete.

Di Giacomo nabízí obrazy, jejichž smysl je nejistý. Ukazuje exorcismus z úsměvné stránky, to když kněz hodlá vyhnout demona z bílého plyšového králíčka, který se zničehonic objevil v šatní skříni, ale i jako praktiku, jež nastupuje tam, kde modernější metody selhávají. Potetovaný muž s náušnicí v uchu, který rozhodně nevypadá na pravidelného účastníka mší, se ke konci dokumentu ptá: „A kam jinam mám jít? Tahle společnost člověku nedovolí, aby se mu ulevilo.“

Ne každému zkrátka pomůže prozac. ■

Je to jen divadlo, nebo je to diavolo? Snímek z dokumentu *Osvobod' nás*

OSVOBOĎ NÁS

4. 7. 13.00 Národní dům
7. 7. 15.30 Malý sál

Z ARCHIVU: TAKOVÍ JSME BYLI

Richard Gere v karlovarském Letním kině nevěří svým očím a vše si raději fotí. Je jich tu moc!

ARCHIVNÍ FESTIVALOVÉ MOMENTKY Z LET 2005–2016 OBJEKTIVEM
MICHALA ČÍŽKA

SELFIE S RICHARDEM GEREM

Šimon Šafránek

Populární americký herec Richard Gere si dojatě fotí dav, který se v roce 2015 přišel podívat na projekci komedie *Pretty Woman*. Do karlovarského letního kina se tehdy vtačilo téměř sedm tisíc diváků, jimž Gere zanoval titulní píseň filmu. „Žiju tichý život, na tohle nejsem zvyklý,“ vzpomínala pak hvězda *Cotton Clubu* nebo *Šakala* na ohlušující potlesk nadšeného publika. Sympatický herec do Varů přivezl též dvě své novinky; ve snímku *Franny* ztvárnil miliardáře-filantropa, v dramatu *Time Out of Mind* naopak sehrál nešťastného bezdomovce v ošoupaném kabátě a kulichu. „Je to zvláštní pocit, když jste pro lidi neviditelný jen

proto, že máte v ruce zmačkaný kelímek na drobáky,“ podělil se Gere o nezvyklou zkušenost s natáčením na newyorských ulicích. „Šaty dělají člověka, to je jasná věc, protože mě si fakt nikdo ani nevšiml.“ Nejvíc sexy buddhista na světě na festivalu převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii a především vypil zásoby zeleného čaje. Nosili mu jej s citronem či s medem, ale on jej obyčejně pil samotný. Nešlo mu o žádné speciální druhy, spíše o množství. Konvičku měl neustále při ruce. Tak si dnes na jeho zdraví připijeme senčou a večer se uvidíme v letním kině. Za účasti herečky Umy Thurman se budou promítat oba díly šavlovačky *Kill Bill* od Quentin Tarantina. ■

**JEAN-PIERRE
MELVILLE**

**20. Festival francouzského filmu /
20e Festival du film français**
22. 11. - 29. 11. 2017
Pocta / Hommage: JEAN-PIERRE MELVILLE

INSTITUT
FRANÇAIS
PRAGUE

JEAN-PIERRE
MELVILLE
FOUNDATION

Liberté • Égalité • Fraternité
REPUBLIQUE FRANÇAISE
Ministère de la Culture et de la Communication

UNIFRANCE

©1972 STUDIOCANAL

AKCE INDUSTRY

ČTYŘI MISTŘI
FILMOVÝCH PROFESÍ

V letošním roce na festivalu startuje nový projekt s názvem **ARTISANS IN FOCUS**. Jeho smyslem je ukázat, že region střední Evropy funguje jako prostor, kde se setkávají, propojují a vzájemně inspirují vynikající tvůrčí osobnosti z různých oborů a profesí zapojených do výroby filmů. Debata, která proběhne dnes od 14.30 v prostorách Vodafone Lounge a bude ji moderovat redaktor magazínu *Variety* Peter Caranicas, je otevřená nejen profesionálům, ale i filmovým fanouškům z řad veřejnosti. Ti se budou moci seznámit s prací čtveřice talentovaných filmařů.

Monika Willi je oceňovaná střihačka dokumentárních i hraných filmů. Je stálou spolupracovnicí režiséra Michaela Hanekeho a držitelkou řady významných ocenění. Získala např. cenu za nejlepší rakouský film roku 2017 za *Thank You for Bombing (Bomby s díky vítáme!)*, rež. Barbara Eder). Dokumentární film *Untitled* (2017), který připravila a sestříhala z materiálu natočeného Michaellem Glawoggerem během jeho putování po Balkánu, Itálii a severní a západní Africe, při němž bohužel zemřel, je jejím režijním debutem.

Wojciech Staron je uznávaný kameraman a režisér dokumentárních filmů. Jako kameraman se podílel na snímcích *Vodka Factory* (2010, rež. Jerzy Ślaskowski), *El Premio (Cena)*, 2011; rež. Paula Markovitch) a *Refugiado (Uprchlík)*, 2014; rež. Diego Lerman), za který byl nominován na cenu Asociace argentinských filmových kritiků za nejlepší kameru. Jako režisér má na kontě oceňované dokumenty *Syberyjská lekcja (Sibiřská lekcce)*, 1998), *El Misionero* (2001), *Argentynská lekcja (Argentinská lekcce)*, 2011) a *Bracia (Bratři)*, 2015).

Annell Brodeur je kostýmní výtvarnice a návrhářka. Studovala obor kostýmní návrhářství na University of North Texas v Dentonu. Podílela se na oceňovaných filmech režiséra Davida Loweryho, např. *Ain't Them Bodies Saints* (2013), pracovala na romantickém filmu *6 Years* (2015, rež. Hannah Fidell). Její nejnovější spolupráce s režisérem Davidem Lowerym je film *A Ghost Story* (2017) v hlavní roli s Caseyem Affleckem, který je letos uváděn i v Karlových Varech.

Ondřej Nekvasil je architekt a filmový výtvarník. Má na kontě řadu oceněných filmů, z nichž k nejznámějším patří *Iluzionista* (2006) režiséra Neila Burgera, nominovaný na Oscara, dále oceňovaný sci-fi snímek *Ledová archa* (2013, rež. Bong Joon-ho) s Tildou Swinton a Chrisem Evansem v hlavních rolích nebo *Underworld: Krvavé války* (2016) v režii Anny Foerster. Za výjimečné výtvarné řešení dvoudílné americké televizní minisérie *Anne Frank: The Whole Story (Deník Anne Frankové)*, 2001) získal cenu Primetime Emmy. (fiš)

ČESKÝ FILM JE SILNÝ DRUH.
JEN MU MUSÍME DÁT PŘÍLEŽITOST

Teorie tygra, Anděl Páně 2, Rodinný film, Lichožrouti, Trabantem do posledního dechu, Zkáza krásou a desítky dalších loňských snímků mají společnou jednu důležitou věc: k jejich vzniku i úspěchu výrazně přispěli profesionálové z Filmového centra České televize.

Česká televize už mnoho let funguje jako největší koproducent tuzemských distribučních filmů, ročně na jejich vznik přispěje více než sto miliony korun. A je jedno, jestli jste debutující absolvent filmové školy, nebo laureát nejprestížnějších filmových cen. Stačí mít v rukávu ten správný nápad...

„Po loňském Vlkoři z Královských Vinohrad režiséra Jana Němce letos podporujeme například imaginativní film *Jana Švankmajera Hmyz*“, vyjmenovává Helena Uldrichová legendy českého filmu, s nimiž coby šéfka Filmového centra ČT spolupracuje. „Vedle toho ale myslíme i na debutanty. V tuto chvíli tak v koprodukcii ČT vzniká například snímek *Domestik*, ve kterém mladý scenárista a režisér Adam Sedlák rozehrává příběh druhého děho cyklisty z druhého děho týmu, který se po zranění snaží za každou cenu vrátit zpět do formy. Scénář získal v roce 2015 první místo v soutěži Filmové nadace za nejlepší ne-realizovaný scénář.“

Další debut už můžete vidět v letošním festivalovém programu: krátkometrážní studentský film **3. poločas** scéná-

Jaroslav Sedláček a Helena Uldrichová z Filmového centra

risty a režiséra Jiřího Volka, vítěze prvního ročníku Filmového akceleratoru, projektu Filmového centra ČT pro povzbuzení začínajících domácích tvůrců.

Čtyři filmy z koprodukce ČT letos najdete přímo v soutěžních sekcích festivalu: dokumentární *Svět podle Daliborka* v režii Víta Klusáka, Richarda Müllera ve snímku *Nepoznaný, Křižáček* Václava Kadrnky a *Ninu* Juraje Lehotského. A vedle toho dalších deset filmů v sekcích nesoutěžních.

„Český film je silný druh. Má skvělou tradici i nemalé ambice“, říká Helena Uldrichová, která v čele Filmového centra ČT už pět let usiluje o to, aby si naše audiovizu nekladla malé cíle. „V posledních letech ale český film prochází poměrně výraznou proměnou,“

dodává hlavní dramaturg Filmového centra Jaroslav Sedláček. „Na jedné straně se zvyšuje kvalita, na straně druhé se ale ještě rychleji zvyšuje kvantita. Loni se o Českého lva ucházelo už 71 celovečerních filmů, což je na zemi velikosti Česka podle mě neúměrně mnoho.“

„Ačkoliv byly naše loňské koprodukční projekty u diváků velmi úspěšné, právě s tímhle segmentem, tedy inteligentními a zároveň diváckými filmy, máme největší problém“, říká Helena Uldrichová. „Mnoho tvůrců se spokojí s tím, že natočí jednorázové sezonní zboží, které zmizí v propadlišti dějin. A zatímco mezi artovými projekty existuje velmi slušná nabídka, u diváckých filmů musíme o každý jeden doslova bojovat.“ (pr)

LUX
FILM
PRIZEDiscover the **2017 Official Selection** on 2 JulyLUX
PRIZE
.EUKarlovy Vary
International Film Festival

European Parliament

Restaurovanou verzi oscarového filmu *Obchod na korze* uvedla včera nejen dcera Jozefa Kronera Zuzana Kronerová.

Fotografka Zuzana Mináčová měla včera vernisáž v Becherově vile. Její volnou tvorbu tu uvidíte až do 10. září.

OK, sledujete Festivalový deník na kviff.com, Twitteru, Instagramu i Facebooku. Ale hlavně ho, což jsme rádi, fakt čtete!

Kdo je rád hodně sám, ať sem radši nejezdí: čeká nás ještě plný festivalový týden!

HUSTÝ MÍSTO 3

ROZPÁLENÁ RADNICE

Zástavba domů v okolí Tržště z roku 1802 očima Leopolda Platzera. V popředí stojí vlevo domy Pomerančovnik (Pomeranzenbaum) a Sedm planet (Sieben Planeten), na rohu radnice a uprostřed morový sloup Nejsvětější Trojice od Oswalda Wendy.

Vražedné vřídlo, Karlsbadský krchov a teď Rozpálená radnice. V našem miniseriálu Varští skutečně nespočinou – leda na tom krchově. Dnes vám ve stručnosti přiblížíme, jak ošklivě se živly vyrádily na místním Rathausu.

Kateřina Kadlecová

Původně pozdně gotická budova nejstarší karlovarské radnice byla vztyčena v roce 1520, což asi nebylo úplně dobré zveřejnění: v Českých zemích, kde tou dobou vládl Ludvík Jagellonský (ten, který za pár let umře jako dvacetiletý v bitvě u Moháče), zrovna řádila morová rána. Barák to byl dvoupatrový, hrázdný, s malými okny a mohutnou sedlovou střechou se zvoničkou a postavili ho ve svahu ohroženém vývěry horkých minerálních pramenů pod Zámeckou věží na Tržšti.

Hvězdy radnici příliš nepřály. Za tři staletí celkem dvakrát vyhořela: poprvé lehla popelem během požáru města v roce 1604, nově vybudova-

ná radniční budova z roku 1650 pak shořela na prach v roce 1759, po 115 letech. O obětech na životech se v pramenech nehovoří, ale i kdyby existovaly, určitě to nebylo takové maso jako při povodni z roku 1582, kdy bylo 36 domů zničeno, 18 poškozeno, pět mostů přes Teplou strženo a dvacet lidí usmrceno. Nebo při požáru z 13. srpna 1604, jenž se rozhořel v domě Merkur (dnes tu stojí Hotel Felix Zawoj斯基) u vdovy Apolonie Rubundunstové. Po pouhých třech hodinách stály toliko tři domy z celkových 102 – a to všechno zřejmě jen kvůli nepozornosti děvčat při přepouštění másla...

Ale zpět k nebohé radnici: roku 1777 ji konečně obnovili, ale ani přes rekonstrukce a zpevňování se ji nepodařilo ochránit před dynamickým

Nakonec F. X. Mozarta našli Anča a Lukáš. (Nenechte se mýlit, synovo jméno je zastíněno světově známým Mozartem starším... i na vlastním hrobě!)

stavebním vývojem Karlových Varů a v roce 1874 ji zbourali. Mimochodem, jen kousek od právě zbořené stavby až do roku 1883 vyvěral na vratké půdě Mlýnský pramen, třiapadesát stupňů horký.

V roce 1892 konšely odlifovali do nově postaveného domu (Stadthaus) na místě starých Mlýnských lázní, stojícím dodnes v Lázeňské ulici. Zde se scházeli až do roku 1945.

Dřívější radniční budovu dodnes připomíná socha objevitele Karlových Varů Karla IV., která stála ve výklenku radniční budovy a dnes se vypíná na barokním domě knihovny za Lázněmi IV. Zato z radnice je magistrát a stojí na Moskevské. Což by člověk v tomhle městě tak nějak čekal.

Tato rubrika je inspirována knihou Lukáše Novotného Zmizelé Karlovy Vary z roku 2007 z produkce nakladatelství Paseka.

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Ve Varech jsou dnes očekáváni režisér **Ken Loach** a scenárista **Paul Laverty**, kteří na MFF KV přivezou Křišťálové globy za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. V rámci sekce 30 let Evropské filmové akademie se zde promítají jejich filmy *Země a svoboda* a *Sladkých šestnáct let*.

Snímky ucházející se o vítězství v hlavní soutěži dnes přivázejí režisér, producent a herec **Peter Bebjak**, herečky **Emília Vášáryová**, **Zuzana Fialová**, **Rimma Zjubina** a herci **Tomáš Maštálir** a **Oleksandr Piskunov** (*Cára*), režisér **Onur Saylak** (*Ještě víc*) a herečka **Irina Gorbacheva** (*Arytmie*). Snímek *Křižáček* přijíždí zastupovat herec **Karel Roden** (můžete ho vidět i ve filmech *Masaryk* a *Don Gio*).

V soutěži Na východ od Západu přijíždí bojovat režisér **Josef Tuha** (*Absence blízkosti*) a režisér **Juraj Lehotský** (*Nina*; jeho *Slepé lásky* se promítají v sekci Lidé ovedle).

Herečka **Jasmine Trinca** přijíždí představit snímek *Fortunata* zařazený do sekce Horizonty. Do sekce Jiný pohled přiváží svůj snímek *Austerlitz* režisér **Sergej Loznica**. S filmem *Quality Time* dorazí režisér **Daan Bakker**, se snímkem *Království* pak režisér **Pelayo Lira**. V Soutěži dokumentárních filmů se utká *Kampaň*, kterou zastupuje režisér **Lionel Rupp**, a snímek *Tarzanova varlata*, jež uvede režisér **Alexandru Solomon**.

Režisérka **Fiona Tan** přiváží do sekce Imagina svůj snímek *Vzestup*. Sekci Lidé ovedle dnes přijíždí zastupovat režisér **Miroslav Janek** s filmem *Nespatřené*.

Své krátké filmy zařazené do sekce První podání přijíždějí představit režiséři **Giorgi Mukhadze**, **Elsa Maria Jakobsdóttir**, **Michal Blaško**, **Joren Molter**, **Katarina Morano**, **Kirsikka Saari**, **Matei Lucaci-Grunberg**, **Liene Linde**, **Maria Eriksson** a **Damián Vondrášek**.

Paul Laverty

Emília Vášáryová

Jasmine Trinca